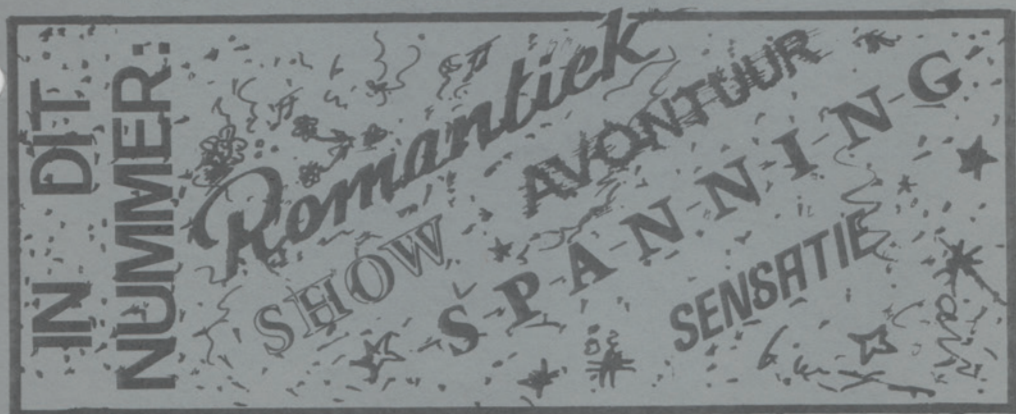




DE SLIMMERICK®



4^e JAARGANG, NR. 3 MEI '85, UITGAVE SLIM. VERSCH. 6X P/JR. FL. 0,75

COLOFON.....

De "SLIMMERICK" is een uitgave van de Stichting ter bevordering van Lichte Muziek in het land van Heusden en Altena.

Oplage + 300 exempl.
Donateur worden is slim en simpel:Maak f8.50 over op girono.342983 tnv.Slim Nieuwendijk of naar bankrekening 50 99 28 558.

De "Slimmerick" verschijnt minimaal 6 maal per jaar. Advertentietarieven op aanvraag.

Redactieadres:de Burcht 6 Werkendam.

M.m.v:





UIT HET BURO

Zo, van de week weer eens geveegd, de vloer van het kantoor is weer een stuk dichterbij z'n originele kleur, blauw, gekomen. De bezem over de vloer, de kladd in het bandbestand. Verdacht veel regiomuzikanten bellen namelijk het bureau om te vragen of er nog muzikanten in het wild rondlopen. Een kleine opsomming; Shelter gaat uit elkaar, diverse bandleden zoeken nieuwe muzikanten, Bo's drag zoekt een drummer, de gitarist (ex) van Puzzle zoekt mensen voor een nieuwe band, Puzzle zal dus wel een nieuwe gitarist zoeken. De Frizz kan eventueel nog wel een toetsenist gebruiken, Speed of life is bezig met een reorganisatie, Ex Loopmuzikanten zoeken separaat ook naar nieuwe bandleden. Scum is uit elkaar en de diverse leden zijn ook weer bezig met wat nieuws, Noki Kerspui zoekt een niet gering aantal muzikanten voor één of ander veel voor Afrika project..... zo kan ik nog wel even doorgaan. Het meest positieve bericht kwam van Roger Kunne, hij zoekt alleen nog maar een bassist en een oefenruimte... ..de aanhouder wint.....

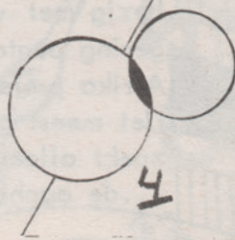
Mensen die nog muzikanten zoeken voor een bandje, er is keus genoeg zou ik zo zeggen. Bel gerust een keer.

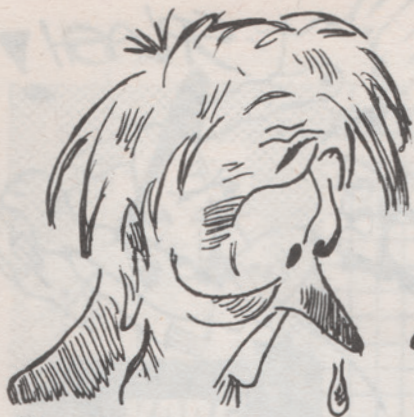
Verder hebben we weer een nieuwe stagiaire van de HEAO genaamd Martin Cornelisse. Deze jonge man gaat zich hier 3 maanden lang 8 uur per dag bezig houden met verzekering en BTW zaken. Dus heb je vragen over verzekering van apparatuur, over een paar weken weten we hier op 't buro er alles (?) van Grappig detail, alhoewel, sommige maatschappijen zijn zeer geïnteresseerd in Lichte amateuristische muziekgezelschappen maar doen absoluut niets voor popmuzikanten. Dames, heren, doe toch eens wat aan jullie image.

Er is weer een nieuwe voorraad lege demo bandjes, dus die kan je ook weer kopen. Lengte C 30 (2 x 15 min.) prijs f 2,50 per stuk.

Wees er snel bij, want kees van den Heuvel verslind ze.

Princess, hardrock trots van Werkendam e.o., waagt zich aan een interessant experiment. Zij hebben het Tavenu in Nieuwendijk afgehuurd en verzorgen daar een optreden. Nieuw is dit niet, Rico Goebel deed dit enige jaren geleden ook al met Lost Gravity, maar het toont wel durf. De Slimmerick verschijnt echter te laat om jullie nog uit te nodigen want het optreden heeft op 27 april j.l. plaats gevonden. Misschien schrijven we in het volgende nummer of pa Zwets achter de kassa zat. Rico's vader deed dat immers ook.





Vreugde en droefenis



Stond er in een van de vorige Slimmericken een verhaal over het "Droompaleis", erg duidelijk was dat allemaal nog niet. Inmiddels is er meer duidelijkheid in gekomen in gekomen. Het plan van de te verbouwen school is een stapje dichterbij gekomen. Er zijn namelijk door het ministerie van onderwijs toezeggingen gedaan aan de gemeente dat dit gebouw aan hen wordt overgedragen ten behoeve van het culturele leven in de gemeente. (Zo klinkt dat ongeveer bij die mensen) Dat Culturele doel is dus popmuziek

De door ons aangevraagde verbouwings subsidie is echter in eertste instantie afgewezen. Er komt nog wel een herkansing in september maar in augustus krijgen we waarschijnlijk het gebouw al. De initiatiefgroep gaat zich nu buigen over andere mogelijkheden om aan het benodigde geld te komen.

Tegen de tijd dat we meer weten gaan we de bands inschakelen om eens te praten over hun wensen en gedachten.

Wordt vervolgd.



WHOEHAHA !!
WHAAHAA!

DE FRANSE SLAG

SPLASH!



Zaterdag 20 april was het dan zover.

Een dubbeloptreden van twee Slimbands (The Frizz en The Noise) en wel in Jeugdsoos 75 in Buren.

Om ruw half vijf (voor een enkel dorstig persoon iets later) verzamelde men zich bij The Noise-basis "Het Gemaal" om vandaaruit de reis naar de Betuwe te starten.

Daar eenmaal aangekomen, de apparatuur uitgeladen en nog wat herrie gemaakt, begaf men zich via een toeristische route naar het centrum van Buren waar de groep zich te buiten ging aan moeilijke patat, kroketten met belachelijk veel mosterd en de vloer dweiler in een plaatselijke snackbar.

Een weinig later zaten de heren en één dame in een schilderachtig café met schilderachtige bediening een smakelijk biertje te consumeren.

In dit café werd men ook verblijd door de komst van de mannen van Fade Out die hun belangstelling voor hun collega's kwamen tonen.

Na dit alles was het weer tijd om naar de soos terug te keren waar het om een uur of tien tijd was voor The Frizz om aan te vangen.

Deze band met nieuwkomer Piet op sax liet merken dat zij zeker de moeite van het beluisteren waard zijn, funky werk (Sunshine girl)... afgewisseld



met ska-rock (Make a choice) werd op een overtuigende manier ten gehore gebracht.

Nog een detail bij dit optreden: toen Marco Brugbas in het nummer Crisis noodgedwongen van bas moest wisselen ving Jos "den Tjauw" dit gemis met een fabelachtige gitaarsolo schitterend op. (goed zo! Jos) Een prima optreden dus.

Na een korte ombouwpauze kondigde D.P. van Houwelingen The Noise al schreeuwend en tierend aan. (zo kennen we je weer, Piel)

Na dit gebulder werd de redelijk gevulde zaal getraceerd op een stevige set die zijn climax had in het snoeihard gespeelde "The Netherlands" waarin Henk Scherff op gevoelige wijze zijn snaartjes wist te beroeren.

Een toegift werd nog gevraagd en die kreeg men dan ook: "Never go back to school again" en toen was de koek en uiteraard ook het meeste bier op. Het opruimen en het inladen van de apparatuur verliep vrij soepeltjes en na nog een biertje of wat was het tijd om afscheid van Buren te nemen.

De (korte) terugweg naar Sleeuwijk-city was voor sommige figuren iets te veel van het goeie.

Daarom reden zij maar over Vianen terug.

Slim opgelost derhalve, deze reis was maar liefst het dubbele aantal kilometers van de normale route. Toch was het al met al een zeer geslaagde dag, de mensen van de soos waren zeer te spreken over het "Buren"gerucht van deze bands and so it hears also. Alleen jammer dat ze er geen j.j. hadden.



rijmen



dichten

KUNSTGREPEN 2.

Naturalisme heb ik in de vorige "Slimmerick" beloofd. Wat wordt hiermee bedoeld? Hiervoor zullen we de schilderkunst er even bij halen. Laat gegeven zijn een drukke straat op een zomerse zaterdagmiddag.

Impressionisten geven deze straat weer als een baaier van kleuren, een rusteloos organisme. Het is de beweging, het leven waarvoor ze zich interesseren. De zondagschilder kijkt en legt vast wat er nu eigenlijk in deze straat te zien is. Staat daar "Popserviceburo" op een ruit? Dat is dan niet zomaar een kleurelement, dat is een opschrift en het behoort op het schilderij te staan. Wat rijdt daar? Is het een silhouet, een flits? Nee, het is een tram met ruiten en passagiers. En die worden allemaal uitgebeeld.

Het resultaat mist emotie en kunstzin. Maar een normale beschouwer wordt er toch door geboeid, zoniet ontroerd. Het heeft in zijn nauwgezetheid iets sereens -wat die straat nu juist niet heeft- en toch ook een bijna tastbare werkelijkheid. Die tram is inderdaad lijn 28, en die verkeersborden stáán er.

Verhalen met zulke détailbeschrijvingen zijn meestal vervelend en in teksten kan het al helemaal niet. Teksten moeten impressionistisch zijn. Maar een of

twee bijzonderheden kan je wel geven-een kleur, een straatnaam, een getal, een diersoort, wat je maar wilt. Dat pakt en werkt als een verrekijker: het onderwerp is ineens vlakbij. Vervang dus hier en daar een begrip door een beeld. Bv. jong-dertien, spelen -knikkeren of winkel door slijterij.

Het is een kunstgreep zó elementair dat ik eigenlijk met de blote vermelding had kunnen volstaan. Maar nu we er toch zijn blijven hangen kan ik ook nog even wijzen op een gevaarlijk voordeel van dit techniekje. Het effect kan nl. dramaties of navrant zijn, anderzijds ironies of zelfs komiek. Zelf moet je uitmaken wat je bereiken wilt.

Je stijlgevoel moet je zeggen, dat 7 aandoenlijk kan klinken, 1000 ook, maar $5\frac{1}{2}$ niet. En anders ben je ongeschikt voor dit soort werk. Genoeg hierover.



Sommer

MUZIEKCENTRUM

GORINCHEM
Gasthuisstraat 22-24
Tel. 01830-31707

DORDRECHT
Grote Markt 1
Tel. 078-131241



OP ZOEK NAAR DE WAARHEID



Prinseneiland, februari, Amsterdam.....

een vervallen patriciërshuis, vijf steile trappen hoog op de zolder de redactie van maandblad Vinyl.

"Ooit de vibrator van een subcultuur, nu meer een modern cultureel maandblad", aldus Gerard Wallhof, één van de twee hoofdredacteuren. Gerard doet geen interviews meer, is lichtelijk overspannen volgens zijn mederedacteur Joost Niemöller.

.....Lichtelijk overspannen.....? illustratief voor wat er na de punk in de journalistiek op gang is gekomen?

Wederom trok Ronald, nog altijd op zoek naar de waarheid achter de popjournalistiek, naar Amsterdam. Naast de traditionele "Woerkumse slof" dit keer gewapend met een High-Tech Sony TCM 2 recorder. Na de kontoeren van het vak met Stan Rijven verkend te hebben, dit keer een duik in de turbulente wereld van nouvellety's en trends met Vinyl-redacteur Joost Niemöller; 28 jaar, ex-student nederlands, free-lance journalist (.....bij toeval voor popmuziek), later poprecensent bij het Haarlems Dagblad en nu dus Vinyl. Door anderen wel getypeerd als Taalkonstruktist" of smaakmaker voor subcultuur", zelf schrijft Niemöller in Vinyl: "Wie mij een nostalgiese zeur noemt moet eerst eens bij zichzelf te rade gaan".

Van den Ende deed het omgekeerde en zocht hem opmet als rode draad; de mens achter het plaatje.

Red.



DE ZAAK VINYL

VINYWING.

Vier jaar geleden werd Vinyl opgericht als een felle aanklacht tegen het establishment. Het waren vooral muzikanten die met moderne muziek (dat wat voortkwam uit de punk en new wave) bezig waren en die geen weerklank vonden bij de gevestigde popmedia. Ze sloten een deal met studenten van de Rietveld academie en Vinyl was geboren: aandacht voor de onder en tegenstromingen in de popmuziek, Aandacht in woord en flexi-singels... en vooral ook in afwijkende kleuren en bizarre vormgeving.

Inmiddels bleek het concept in een duidelijke behoefte te voorzien, en is het doel van vernieuwende muziek naar cultuur verschoven.

Joost: "Misschien dat deze verandering voor de buitenwereld een hele stap leek, maar voor ons was dit eigenlijk heel vanzelfsprekend. Na de punk is er een heel nieuw kunstbeeld ontstaan. Via de journalistiek kan je daar snel op reageren. Pas de laatste tijd zie je dat deze cultuurbeeld ontstaan. Via de journalistiek kan je hier snel op reageren. Pas de laatste tijd zie je dat deze culturbewerding ook bij de trage media, zoals literatuur, film en theater doordringt..... Ook daar zitten veel jonge mensen met nieuwe ideeën die vaak heel dicht komen bij wat er in de popmuziek gebeurt is. Het is voor een blad als Vinyl veel interessanter om daar verslag van te doen dan om alleen over plaatjes te schrijven. Juist door het samenvoegen van deze ontwikkelingen kan je tot nieuwe inzichten - tot een nieuw tijdsbeeld- komen!

(K)NO(W)MORE DOGMA'S.

Ronald: "Hoe doe je daar als journalist verslag van?... gebruik je een opvatting of een dogma als bril"?

Joost: "...Nee... elk dogma of iedere spelregel die je opstel bij popmuziek is er eigenlijk alleen maar weer om doorbroken te worden, dat is volgens mij de essentie van

popmuziek. Bijvoorbeeld op het moment dat je vaststelt dat een bepaalde muziek je integerder, integerder, minder commercieel is dan andere dan zie je na een periode van een half jaar dat de situatie totaal anders is. Het was bv. een paar jaar geleden heel integer om naar de Simple Minds te gaan. Dat is nu dus allang niet meer... het is hetzelfde geworden als dat je een optreden van Bruce Springsteen bezoekt. Het enige wat ik als journalist doe is voortdurend allert blijven op wat er nu eigenlijk gebeurt".

Niet alleen Vinyl maar ook Joost is veranderd.

Joost: "Voor mij persoonlijk heeft het idee van 4...5 jaar geleden, over wat de betere popmuziek was, toch wel afgedaan. Ik ben op een andere manier gaan luisteren, mijn smaak is veranderd. Bij popmuziek heb ik nu veel meer het idee dat het in eerste instantie alleen maar entertainment is. M'n echte existentiële ervaringen zoek ik niet meer in de muziek. Ik vind ook dat je jezelf voor de gek houdt als je steeds weer diezelfde dingen wil meemaken als toen bij de Velvet Underground ofzo... Het karakter van de muziek vandaag de dag is veel meer gericht op het bieden van een mooi "plaatje" waarmee je op een aangename manier onderhouden wordt. En dat kan nog best op bepaalde momenten emotie oproepen. Maar dat is voor mij niet meer van die aard dat ik het kan vergelijken met de muziek van toen. En wat die bril betreft, maar dat is geen statement of zo, ben ik op het ogenblik voornamelijk geïnteresseert in muziek die goed geproduceerd is en die ook qua songs en performance iets meebrengt. Het moet voor mij gewoon een stuk professioneler zijn.... Ik heb niet meer zo'n gevoel van spanning bij bandjes die aan het begin staan.

Ronald: "Ontwikkeling"?

Joost: "Andere mensen zullen het misschien blasé noemen. Maar zo zie ik het en ik leg dat anderen ook niet op. Ik zie best hoe bv. dat geschrijf over garagerock op een bepaalde manier werkt bij mensen. Alleen voor mijzelf is het meer een kwestie van bijhouden... ik ga niet meer kijken naar de meeste dingen."

TV. GENERATIE EN DE "ONTDEKKINGSDRIFT".

Ronald: "Dat bieden van een mooi plaatje is een kenmerk van Vinyl. Hoe komt het dat jullie zoveel aandacht besteden aan vormgeving"?

Joost: "Ik denk dat het ook een tijdsverschijnsel is. Gary Kemp van Spandau Ballet, die ik laatst interviewde, stelt bv. dat de nieuwe bands van na de punk, onderdeel zijn van de TV.-generatie; ze zijn veel visueler ingesteld. Ik denk dat het waar is. Zelf ben ik ook opgegroeid met de TV? ik ben gewend om me bij alles een plaatje voor te stellen en dan liefst nog een bewegend plaatje. Zoiets kan je dan op twee manieren doen; negatief... je kan zeggen dat muziek of tekst alleen niet meer genoeg is... het gaat vervelen omdat je het zo langzamerhand wel kent. Bovendien omdat het voorbij gaat aan de realiteit; je zit in een wereld waar je heel snel impulzen krijgt. Al je zintuigen, zeker in een stad als Amsterdam staan voortdurend onder druk. En die ervaring wil je ook bij muziek hebben."

Aan de andere kant heb je het gevoel dat er een nieuwe soort van kunstbeleving aan het ontstaan is. Door de enorme mogelijkheden van de technologie denk ik dat we op den duur een situatie krijgen waarbij het onderscheid tussen schilderkunst, muziek en dans helemaal aan het vervagen is. En popmuzikanten met al hun ontdekkingsdrift staan hier voortdurend bij op de eerste rij... En dat is ook voor het vak nodig. Een beetje muzikant moet tegenwoordig naast muziek kunnen maken, ook goed op video overkomen of zichzelf goed via een interview kunnen verkopen. Zonder die dingen komt hij niet ver."

In feite hebben de pure muzikanten geen toekomst meer... , hooguit nog als sessie-muzikant in het circuit. Zo'n iemand als Gary Kemp is zich daar sterk bewust van en ook al maakt hij pure commerciële troep; hij doet dat wel met een instelling van een zakelijke kunstenaar... Hij speelt ook niet in een bandje maar "runt een project".

Zo'n positieve uitleg die bijvoorbeeld Stan Rijven aan die technologische ontwikkeling geeft zie ik ook best als zinvol, maar ik zie ook de andere kant... , ik bedoel de gigantische vervlaking... , je kan nu wel mondiaal communiceren maar dat is wel slechts over één ding dan. Of ik nu met een band hier of in Londen zit te praten, ze hebben het allemaal over hetzelfde en dat gaat mij wel waanzinnig vervelen... , het is zo oppervlakkig geworden. Als journalist interview je veel bands, maar om daar ook nog wat uit te halen is een ander verhaal."

VORM

Ronald: "Nieuwe muziek", "nieuwe vormgeving"... wordt er ook op een nieuwe manier geschreven?

Joost: Ik ben wat sceptisch over vernieuwingen op stylistische vlak. Wat dat betreft denk ik dat Vinyl zelfs een poosje conventioneeler is geweest dan OOR; we hielden ons meer op de vlakte. Zelf vind ik dat het verhaal van de journalist niet belangrijker mag worden dan het onderwerp. Enerzijds moet je subjectief zijn en heel duidelijk inzicht geven in het onderwerp waar je voor kiest, maar anderzijds moet je ook bescheiden blijven... , en journalistiek als quasi literatuur is gedoemd te mislukken."

WORST

Ronald: Dat subjectief zijn benadrukken jullie sterk, maar hoe bepaal jij die keus voor de uiteindelijke vorm?

Joost: Dat hangt heel sterk van het onderwerp en de persoon af die je als redactie wil behandelen. Mijzelf is het in feite worst

waar ik over schrijf... ik hoef ook niet zo nodig bandje A of stroming B te behandelen... dat kom je wel bij andere popbladen tegen). Kijk soms praat je met iemand die wat interessants te vertellen heeft, in zo'n druk je de 'platte tekst' af, zonder toevoegingen. Soms heeft zo'n persoon 'niets' te vertellen, maar is het onderwerp wel interessant... dan schrijf ik dus zelf wat. Punk heeft er overigens wel toe geleid dat de popmuzikant anders benaderd wordt. Die verafgoding die je nu nog wel bij OOR vind is er bij ons nooit geweest. Bij ons is het meer ook maar iemand die dan misschien wel een beetje naam heeft, maar dat moet 'ie dan wel ter plekke waar maken. En als hij dat niet doet, tja dan wordt het duidelijk een klus.

POSITIONYL

- Ronald: De positie als redakteur is die anders als die van een recensist of journalist?
- Joost: Natuurlijk... ik overleg en praat veel met anderen. In de redactie bijvoorbeeld omdat we daar de keuzes maken en als reactie's op ingeleverde artikelen, maar niet alleen bij VINYL, dat doe ik met mensen van MOJO, PARADISO of collega's van dagbladen tijdens concerten of gewoon thuis. Er is eigenlijk een voortdurend informeel gesprek.

SCHYZOVINYL?

- Ronald: Als journalist heb je een bepaalde functie voor de muziekindustrie... hoe sta je daar tegenover?
- Joost: "Ik denk daar liever niet over na... het is eigenlijk veel te beangstigend... zeker omdat er zoveel willekeur inzit. Ik bedoel; je krijgt een plaat waarover je binnen een paar dagen een recensie moet schrijven... het hangt dan van allerlei factoren af hoe die recensie uitvalt. Maar stel dat hij positief is dan blijkt dat voor sommige mensen een reden om die plaat te kopen, ook al vind ik er zelf na een maand al geen bal meer aan. Ik zou liever iets willen toevoegen aan de luisterervaring dan dat

ik zeg van "koop die plaat. Maak ik weet wel degelijk dat het die functie heeft. Ik merk het ook bij slechte recensies, dan regent het telefoontjes van de platenmaatschappijen.

Alleen als je daar al te bewust bij staat staat dan werkt dat verlamdend... het komt buiten de zaak te staan. Anderzijds moet je onze macht ook niet overschatten. Op het gebied van de gevestigde groepen is onze invloed natuurlijk nul komma nul. En als Veronica het in haar hoofd haalt om Tears for Fears te promoten dan wordt die plaat daarom ook verkocht en niet omdat we er een positieve recensie over schrijven. Onze macht op het gebied van nieuwe dingen is redelijk groot en daar kunnen we ook vaak trendsetters bij zijn. Maar door de opkomst van Skychannel is dat steeds moeilijker geworden. Maar we groeien ook met ons publiek mee en misschien zijn we (analoog aan Rolling Stone) over een jaar of tien wel wat H.P. nu is. Natuurlijk is die groei voor een heel eind te danken aan de groei van de bands waarover we schrijven... dat is ook de politiek van de platenmaatschappijen en daarbinnen ben je maar een onderdeel... maar wel een essentieel onderdeel.

EPYLOOG.

Of je nu het Vara-vignet, het bezoekersaantal van "La Grande Parade of de Ikea-design-stile neemt, overal kom je dezelfde modernistische tendens tegen; een mooi plaatje, voor de massa geproduceerd. Maar dan wel op zo'n wijze dat iedereen er toch iets van zichzelf in kan herkennen. Moderne muziek bleek vanwege de makkelijke toegang tot de massamedia en vooral ook tot de jongeren (als "markt") een voorloper te zijn van deze cultuurindustrie. Joost Niemöller onderkent dat en probeert hier open en onbevengend verslag van te doen. Vakbekwaam, nuchter en gebruikmakend van de traditionele middelen waarover een journalist beschikt is hij bezig inzicht te geven waarom hij iets mooi, anders of interessant vindt. Kant en klare ideeën (dogma's) wijst hij hier

van de hand; de eigen interpretatie en emotie's zijn doorslaggevend. In dit subjektivisme zit tegelijkertijd ook zwakte. Hoe persoonlijk "smaak" of "kulturbesef" ook lijkt, niemand krijgt zoiets van de geboorte af mee.....het wordt ons aangeleerd. Wat je mooi of lelijk vindt is te beïnvloeden. De realist Niemöller onderkent dat, maar de best ambitieuze redacteur Niemöller zit met het bestaan van zijn blad waardoor een keus in feite uitgeslo-

ten is. Het op de toekomst gericht zijn en dicht bij je eigen "ik" blijven biedt een manier om die keus vooruit te schuiven. Joost illustreert daarmee het dubbele van Vinyl (als kunstprodukt); enerzijds "een werk van schoonheid", anderzijds "namaak" of liever "een plaatje van een plaatje". Of zo'n benadering lang is vol te houden zal de toekomst moeten uitwijzen!

Zaterdag 23 maart vierde 't Verlaat haar eerste lustrum. 't Verlaat is het sport en cultuurcentrum in Almkerk. Alle verenigingen, die aldaar haar activiteiten bezigen, werden gevraagd een steentje bij te dragen om dit feest te doen slagen. Zo ook stichting Slim, welke in dit gebouw haar muzieklessen tracht te realiseren. 's middags werd een workshop gegeven en 's avonds werd het feest opgeluisterd door klanken van de sleeuwijkse formatie Tokyo. Voor de workshop was een zaal beschikbaar, welke was ingericht met een gedeelte van het lesinstrumentarium van Slim. Daar het publiek het zaaltje maar met de grootste moeite bleek te kunnen vinden, werd de route met borden gemarkeerd.

Na het aanbrengen van deze aandachttrekkende teksten kwamen er geleidelijk meer popbeluste lieden, waaronder tot ons genoeg zeer veel, zeer jongeren. Menigeen had nog maar zelden of nooit een instrument gehanteerd en het was dan ook wonderlijk te zien hoe na enige tijd een bijzonder aardig schema werd gespeeld, zij het dan zeer eenvoudig. Dit was niet op de laatste plaats te danken aan de gedegen leiding van Paul W. Reyers, gitarist in de 'roep Bo's Drag.

Voor leerlingen van de scholengemeenschap de Oude Hoven nog de volgend mededeling: vrijdag 24 mei organiseert Slim een workshop op jullie school in het kader van de themadag "Muziek en Kleur".



LP-PRAAT

by 1/4-tel



Dit stukje schrijven wordt vaak LP-recentie genoemd. Een LP-recentie bespreekt een nog niet zo lang in de handel zijnde plaat en tracht hierin de lezer op een objectieve wijze informatie te verschaffen. Aangezien de LP niet nieuw is en ik verre van objectief ben, distancieer ik me nadrukkelijk van het stempel LP-recensent.

Ad.

Who's afraid of.....? van The Art of NOISE, uitgebracht bij het nog niet zo lang bestaande label ZTT (van oa. Frankie).

Al geruime tijd is iemand uit mijn beperkte vriendenkring in het bezit van de 12" Beatbox. Het was even wennen, maar na enige tijd luisteren begon ik mijn sympathie te tonen. Maar dat was de 12", want toen ik de LP beluisterde viel ik van de ene verbazing in de andere. Kant 1 bevat de hele 12" beatbox met daarbij twee korte nummers die primair experimenteel lijken maar al zeer snel vervelend worden vanwege het een-tonige ritme en gefreak op synthesizers anex keyboard dat ik de plaat voor wat betreft deze zijde beter in de platenshop had kunnen laten staan.

Side Two. Het titelnummer bestaat uit een fel, eveneens eentonig discoritme dat verscheurd is door kreten als:

"So what happens now" en stukjes synthesizergepiel en een ultra kort stukje frisse jazz.

Het ritme is verweven met nieuwsberichten over, oh jongens wat zijn we progressief, de koude oorlog. Het tweede nummer is dan ook een hele verlichting en doet z'n titel alle eer aan. "Moments in love", een rustige synthesizermelodie, soms kort onderbroken door "hemels" harpspel en een ritme waarover ik maar niets zal zeggen. Dit nummer duurt ruim 10 minuten dus voor de nog drie overgebleven nummers is weinig plaats meer. Terecht, want een over distortion sprekende E.T., kerkorgels en de klok van Arnemuiden valt weinig goeds te zeggen. En hoe zal deze L.P. eindigen? Juist met dat ritme.

En de hoes. Voor wie Anton Corbijn leuk vindt, op de voorkant een kleine foto van zijn hand.

SLIMMERIKKEN,

KOM NAAR BAM VOOR

- * PA apparatuur
- * complete lichtshows en
- * disco benodigdheden
- * Alles voor zelfbouw
- * van luidsprekerboxen.
- * FANE speakers etc.

bam stereo
video

bam stereo centrum b.v.
hoogstraat 22, 4201 cb gorinchem
telefoon 01830-30583

OP BEZOEK BIJ CEES



Terwijl in de hoek van de kamer Moreno Argentin als eerste de weg van Bastenaken terug naar Luik vindt, breekt uw nederige verslaggever zich het hoofd over een pakkende openingszin voor dit verhaal. Helaas zonder het gewenste resultaat. Daarom volgt nu gewoon een beschrijving van wat er gebeurd is. Maar eerst het waarom.

Laatst voelde iemand van SLIM de behoefte zich cultureel te verrijken. Hij zette zijn glas Chivas Regal whisky weg, pakte de afstandsbediening van zijn grootbeeld kleuren-t.v. en zette het apparaat aan. En wat zag hij toen? De Godfather! Toen ging er bij hem een lichtje op. De Godfather op t.v. en La Cosa Nostra dat steeds succesvoller wordt. De maffia is in en de Slimmerick is het in zijn stand verplicht daar ook aandacht aan te besteden. Zo ontstond het idee van een artikel over één van de godfathers uit Het Land van Heusden en Altena. Nee, geen Nieuwendijkse Al Pacino of Almkerkse Marlon Brando maar een godfather van de regionale popmuziek. Toen dit idee op de redactie ter sprake gebracht werd kwam al snel de naam van Cees van de Heuvel op de proppen.

Zo kwam het dat de dag na De Waalse Pijl, waarin diezelfde Argentin trouwens tweede werd, een interview-duo de deur van het Popserviceburo hard achter zich dicht trok (die deur moet je wel hard dichttrekken omdat hij verschrikkelijk klemt, maar dit terzijde) en op weg ging. Na bestudering van de plattegrond van Werkendam had het illustere tweetal de woning van Cees, gelegen in een Coronation Street-achtige omgeving, zo bereikt. Aldaar werden de twee razende reporters hartelijk verwelkomt en voorzien van een pilsje om te herstellen van de ontberingen van de reis.

Maar nu ter zake. Het duo was aangekomen in een kamertje van ongeveer 3 bij 4 meter dat volstond met muziekinstrumenten en geluids- en opnameapparatuur. Dit was dus de beroemde studio van Cees. In die studio brengt Cees veel van zijn in overvloed voorradige vrije tijd door (hij is slim en geëmancipeerd en laat dus zijn ega de kost verdienen) met het maken van muziek. We kunnen gerust stellen dat de muziek al heel lang een belangrijke rol in 't leven van onze held speelt. Dit blijkt wel uit het feit dat hij al zo'n 16 à 17 jaar intensief met muziek bezig is (hij is nu 30). De wat oudere lezer van de Slimmerick kan

zich dan ook vast wel de tijd herinneren dat Cees met bands als Perpetual Motion, Beans en Indian Look de regio onveilig maakte. Daarna brak er een periode van zijn leven aan waarin hij net zoals een andere godfather (die van de punk en garage-rock), te weten Lou Reed, naast experimenten op muzikaal gebied ook op een ander terrein inventief en intensief experimenteerde. Maar die tijd heeft hij nu, net zoals Lou, definitief achter de rug. De enige stof waar hij nu blijkbaar niet buiten kan en die hij dan ook regelmatig tot zich neemt is Spa Rood.

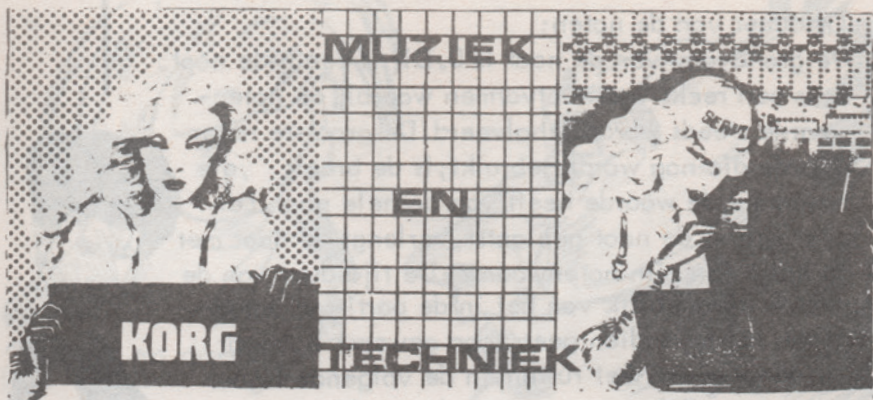
Dit goedje nuttigde hij ook regelmatig toen wij in de studio naar zijn muziek zaten te luisteren. Het eerste materiaal dat we te horen kregen was een al wat ouder jachtig instrumentaal stukje dat uitstekend dienst zou kunnen doen als soundtrack van een spannende thriller. Daarna werd ons wat recenter werk voorgeschoteld waarop Cees behalve alle instrumenten ook de zang voor zijn rekening neemt. Deze muziek klonk degelijk maar enigszins gedateerd, hetgeen niet verwonderlijk is als je weet dat Cees' wortels in de jaren 70 liggen. Maar, zo benadrukte hij, dat wil niet zeggen dat hij niet open zou staan voor andere muziek. Het tegendeel is waar. Zo luistert hij de hele dag naar de radio, en het moet heel erg worden voordat hij de knop omdraait.

Maar terug naar de studio. Wat de dappere Slim-speurders natuurlijk interesseerde was de manier waarop Cees muziek maakt en opneemt. Dat doet hij als volgt. Als er een liedje in zijn hoofd zit schrijft hij eerst de drumpartij uit in een map waarin niemand anders een blik mag werpen. Top secret dus. Vervolgens pakt hij zijn Roland Drumatix en slaat aan het programmeren. Hier wil hij nog over kwijt dat dit, ondanks zijn redelijke vaardigheid vrij veel tijd in beslag neemt en hem een beetje in zijn creativiteit beperkt. Daarom is Cees nu op zoek naar een echt drumstel en twijfelt hij nog of hij de Drumatix moet verkopen. Als de drums op één spoor staan (er wordt opgenomen met een Teac vier sporen cassette deck) neemt hij de Ibanez bas ter hand en speelt de baslijnen in. In een enkel geval worden na de drums de gitaarpar-


tijen op de band, of beter gezegd op de cassette, gezet maar dat komt zoals gezegd zeer zelden voor. Meestal worden de gitaarpartijen pas ingespeeld als de ritmesectie al op de gevoelige magneetdeeltjes is vastgelegd. Hiervoor beschikt Cees over een Gibson The Paul en een Frommus gitaar. Ook zagen wij nog een echte akoestische 12 snarige gitaar in een hoekje slingeren. Vervolgens wordt er een snuffe keyboards toegevoegd. Meestal alleen een huiskamerorgel maar soms, als hij daar de beschikking over heeft, ook een beetje polyphone synthesizer. Als laatste zingt hij zijn zelf geschreven teksten in. De effecten worden afhankelijk van het liedje meteen bij de opname of achteraf toegevoegd. Hiervoor heeft hij een Echo flex band echo, een Evans analog delay en wat andere dingetjes zoals distortion, wah wah en flanger pedalen. He does it in the mix met een D en R sixmix.

Uitgewerkte nummers kopieert hij op een Slim-cassette (ook voor jou te koop voor f 2,50) en neemt hij mee naar Hardinxveld. Daar speelt hij regelmatig met een bandje. Echter iets te weinig voor zijn zin en daarom zoekt hij nog een bandje voor doordeweek. Mocht je interesse hebben dan kun je altijd bellen naar het Serviceburo. Op dat serviceburo zagen we Cees de volgende dag weer. Hij kwam ons een bandje brengen met twee nummers die wij gisteren nog niet gehoord hadden. Niet helemaal ten onrechte was hij een beetje bang dat hij door ons in een bepaald hoekje geplaatst zou worden. En het moet gezegd worden dat deze nummers veel anders en moderner klonken. Vooral het baswerk was opmerkelijk. Hier en daar werd een poging ondernomen om Mark King (van Level 42, u weet wel) naar de kroon te steken.

Voorts mogen we niet onvermeld laten dat hoewel hij het niet erg zou vinden als hij rich and famous met zijn muziek wordt de bevrediging die het maken van muziek hem oplevert de belangrijkste drijfveer is. En zo mogen wij van Slim het graag horen.

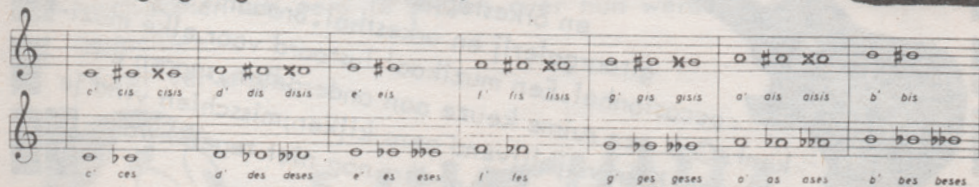
















Om tonen met een andere toonhoogte dan de stamtonen te kunnen noteren, wordt gebruik gemaakt van voortekens. Er zijn de volgende voortekens:



 kruis mol dubbelkruis dubbelmol herstellingsteken

Staat er een kruis voor de noot, dan moet de toon verhoogd worden, een mol verlaagt de toon. Een dubbelkruis wordt gebruikt om een dubbele verhoging aan te geven en een dubbelmol een dubbele verlaging. Kruizen en mollen kunnen aan de sleutel worden geplaatst en gelden dan voor alle corresponderende tonen in de compositie. Incidenteel geplaatste voortekens gelden slechts voor één maat. Het herstellingsteken dient om een verhoging of verlaging ongedaan te maken.

						
c' <i>cris</i>	d' <i>dis</i>	e' <i>cris</i>	f' <i>dis</i>	g' <i>dis</i>	a' <i>dis</i>	b' <i>dis</i>
						
c' <i>ces</i>	d' <i>des</i>	e' <i>es</i>	f' <i>es</i>	g' <i>ges</i>	a' <i>as</i>	b' <i>des</i>

Tijdsduur van de noten:

De grondvorm van de noot is 0. Dit is een hele noot. Er is een reeks van nootvormen waarbij de notenwaarde steeds wordt gehalveerd. De grootste notenwaarde die nog wordt gebruikt, is de brevis, die tweemaal de waarde heeft van de hele noot. Een punt achter de noot geplaatst, verlengt de noot met de helft van zijn notenwaarde. De tijdsduur van de noot is afhankelijk van het in de partituur aangegeven tempo. Indien geen toon gewenst is, wordt dit aangegeven met rusten. In de volgende figuur is een overzicht gegeven van de voorkomende notenwaarden en rusten.

 hele rust	 hele noot	 halve rust	 halve noot	 kwart rust	 kwart noot
 achtste rust	 achtste noot	 zestiende rust	 zestiende noot	 tweëndert. rust	 tweëndert. noot



COR MUSICA


Muziekhandel Waalwijk-Zuid
Anthoniusstraat 17 Tel 04160-34409



Twee verdiepingen boordevol muziekinstrumenten. Electr. orgel en orkestapperatuur. Met aparte orgelhal, gitaargalerij en orkesthal. Brabants grootste occasionhal. Een muzikaal lustoord voor elke muzikant. Ook een ruime keuze aan onderdelen, snaren en muziekbladen. Kom vrijblijvend eens kijken; misschien vind je bij ons juist datgene wat je ergens anders nog niet tegen kwam.



in het ooglopend



is een rubriek, waarin op niet altijd even serieuze wijze zal worden ingegaan op de meest opvallende gebeurtenissen van afgelopen weken.

Het journalistiek is net zo interessant als je zelf wilt. Net als met kunstbeleving, popmuziek en andere subjektieve zaken, kan men ook aan deze zaak een bepaalde waarde toekennen. Bekend is het feit, dat jonge reporters als mediale krullenjongens naar de sportredactie verwezen worden: "Leer eerst maar spellen". Naar mate de jaren wat meer beginnen te tellen en men te volwassen is geworden om met balbeheersing en keu-techniek bezig te zijn, wordt de promotie gemaakt naar de afdeling "jeugd"; het popwezen. Vanaf dit moment zijn er twee mogelijkheden: de journalistieke carrière wordt afgemaakt en langzamerhand kan men zich gaan concentreren op echt nieuws of het verslaan van schone kunsten. De tweede is die van de weg der minste weerstand: men wordt popjournalist voor hele dagen, popmuziek als broodwinning. Deze gang van zaken zou wel toe te juigen zijn in het sociaal cultureel werk, maar de daar vingerende welzijnsdilletanten hebben nooit genoeg ruggegraat om hun gesubsidieerd buurtcafé om te zetten in een eerlijke commerciële broodwinning. Voor de journalistiek is het full-time popschrijven echter minder een reden om in hosannagejubel uit te barsten, want waartoe leidt deze exces? In de kiosken kunnen we wekelijks de vruchten van de

ze vuilschrijverij aanschouwen:periodieken als Muziekekspres, Oor en Popfoto teisteren al jaren het beeld en al even zo lang tijd moeten wij kennis nemen van dezelfde nietsnutten, die hun quasi-deskundige visie aan ons presenteren. Slechts één journalist in deze twijfelachtige branche heeft zich een plaats kunnen verwerven tussen de echte nieuwsbrengers:Rik Zaal,maar hij beperkt zich dan dan ook tot het schrijven van enkele zeer summiere kolommetjes die dan nog over niets meer gaan dan het, terecht, afkeuren van moderne muziek. Deze éminence grise van de popjournalistiek kent zijn plaats;oud en versleten als hij is plaatst hij alle verschijnselen in het licht van de teloorgang van de rhythm en blues. Was hij niet de man die in de glorie-dagen van Aloha zijn stukjes eindigde met "het blijft tobben"?

In ieder geval zou dat nú geen understatement zijn.

(ADVERTENTIE)

Veer.

WAAROM
DRAAGT
DE PAUS
GEITEN
WOLLEN
SOKKEN???

LEES HET
VOLGENDE
WEEK IN



OLIMPES

Roger Kunne zoekt nu
ter completering van
zijn groep alleen nog
een bassist en een
oefenhokkie.
01833-2378

Ben Stoffers
(gitarist ex Puzzle)
zoekt band of muzi-
kanten om een band
op te richten.
Voorkeursstijl: blues-
rock. 01833-2394

TE KOOP:
H&H basscombo 100W.
Bel nu (of nooit meer)
01833-1812

Te koop:
Roland T.R 606 comp. contr.
Drumatrix. vr.prijs f 600,=
Bel 01835-4351 (Kees)

TE KOOP GEVRAAGD
Lumstel (compleet)
richtprijs f 500,= à 1000,=
bellen 01835-4265
't mogen er ook twee zijn.

Robbert is tevreden met
een weggeefprijs voor z'n
2 tom's 8" + 10" op stand.
merk Maxwin. 01833 2378.

* 50. Jaar

Popkollektief

SLIM



**40
Jaar!**

SLIMWEB.ORG

